

beholdt dem som faste Lærere, thi jeg tror, at de efter den ny Undervisningsplan og ved dens Gennemførelse ville vise sig uundværlige som saadanne, men det er dog en Ting, hvorom der kan være forskellige Støn, og jeg kan i hvert Fald godt forstaa den Betragtning, at man har villet afvente Udviklingen og se, hvorledes Planen blev gennemført, før man rejste Spørgsmaalet, om disse 2 nye Pladser skulle optages blandt de faste Læreres Pladser eller man skulde lade sig nøje med Docenter. Jeg kan altsaa lade mig nøje med at tiltrøde den Begrænsning af de faste Læreres Tal, som Udvalgets Flertal har foreslaaet, imod at vi altsaa optage Docenter i de tilsvarende Fag, saaledes formuleret, som Udvalget har gjort det paa § 2. Derved er jo denne Paragrafs Beløb blevet noget forhøjet i Forhold til Regeringsforslaget, men i Virkeligheden betyder dette jo alligevel for denne Paragrafs Vedkommende en ikke ringe Nedsættelse i Forhold til, hvad mit Forslag havde opstillet, og denne Nedsættelse er jo bevirket ved, at der er forskellige af de i mit Forslag forudsatte Lønninger, som man har nedsat. Jeg kunde have ønsket, at man paa forskellige Steder ikke var gaaet saa vidt i Nedsættelser, som Udvalgets Flertal foreslaar, men jeg ser ikke nogen afgørende Hindring for at komme ud af det med de Summer, som foreslaas bevilgede af Udvalgets Flertal, og jeg skal derfor heller ikke rejse nogen Indvending mod dette Punkt. Der er dog et enkelt Punkt vedrørende § 2, som jeg skal tillade mig en Udtalelse om, fordi det dog muligvis kunde være til Overvejelse for Udvalget inden 3dje Behandling, uden at dette i øvrigt behøvede at medføre nogen Forandring i Forslaget. Sagen er nemlig den, at Udvalget forudsætter i sin Betænkning uden at nævne det, at Læreren, Docenten i Husbygning, faar de af Ministeriet tænkte 2,000 Kr., medens det samtidig udtryffeligt for Læreren i Landmaaling og Rivellering foreslaar om Nedsættelsen af de af Ministeriet ønskede 2,000 Kroner til 1,000 Kr. Nu er det ganske vist fuldstændig klart, at jeg i og for sig kun kan sætte Pris paa, at man har villet tillægge Docenten i Husbygning 2,000 Kr., det tror jeg ganske vist ikke er for meget, men dette bliver dog noget mindre forholdsmeetsigt, naar Docenten i Landmaaling skal nedsættes til 1,000 Kr., thi Arbejdet for denne er væsentlig et ligearted og ganske sikkert ikke mindre. Tværtimod er der dermed forbundet Svæller, som snarere maa siges at forøge Arbejdet for ham. Jeg tror, der kunde komme et rimeligere Forhold frem mellem disse Lønninger, hvis man f. Eks.

tillaade Docenten i Husbygning 1,600 Kr. og Docenten i Landmaaling 1,400 Kr., hvilket altsaa ikke vilde medføre en Forøgelse af Summen i det hele. Gige over for den Betænkning, som en Udtalelse i Udvalgets Betænkning har og nødvendigtvis maa have for Ministeren ved Anvendelsen af den samlede Sum, vilde jeg imidlertid gerne have, at Udvalget tog dette Spørgsmaal under Overvejelse inden tredje Behandling for om muligt da ved tredje Behandling at erkende for mig en Omlægningsfrihed paa den antydede Maade, hvorved jeg tror, et retfærdigere Resultat vilde komme frem end ved det, som her er forudsat. Endelig er der jo ikke ringe Nedsættelser ogsaa paa § 5, det vil sige den Sum, som er til Assistance. Dette er noget, der ikke kan siges noget med Bestemthed om, men jeg haaber at kunne komme ud af det trods Nedsættelserne. Jeg vil blot bemærke paa et enkelt Punkt, at det lader sig ikke forud bestemt afgøre, hvor meget der kræves til Assistance ved Landmaaling. Da det er Ekskursioner, hvor Assistance honoreres med Diæter, betor Udgiften let paa, hvor mange Hold af Elever der kommer, og hvor mange saadanne Ekskursioner med Ophold paa Landet der vil finde Sted, og det kan der ikke siges noget bestemt om i Forvejen. Men jeg haaber som sagt ikke, at denne Nedsættelse skal være til Hinder for, at jeg kan komme ud af det, saa jeg skal heller ikke rejse nogen afgørende Indvendinger mod den. — Saa er der endelig det fjerde Forslag, der er stillet af mig, angaaende Forhøjelse af Ancienniteten for to Lærere, som meget ofte har været paa Finansloven, og dernæst for Inspektøren, som ogsaa sidste Gang var optagen paa Finanslovsforslaget, men uden at naa Anciennitetsforhøjelse der. Det, jeg har foreslaaet og Udvalgets Flertal tiltraadt, er langt fra det, jeg har foreslaaet paa Finansloven; thi det giver dem kun den Anciennitetsforhøjelse, som ogsaa Landbohøjskoleloven indrømmer sine Lærere, nemlig 5 Aar af den Tid, der ligger forud for deres faste Ansættelse, og det vilde snarere udgøre 1,500 Kr. i alt Fald for den ene af de her omtalte Mænd, hvis man skulde regne den hele Tid, men jeg har troet, at man i den almindelige Lovbestemmelse ikke kunde gaa videre end til det, Forbilledet fra Landbohøjskolen tilsigter, og jeg maa selvfølgelig erkende mig fuldstændig tilfreds ved, at Flertallet har tiltraadt dette Forslag, som jeg vil anbefale. — Resultatet er altsaa for mit Vedkommende, at jeg kan tiltrøde ogsaa de Forslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal, og som jo gaa ud paa Nedsættelser og Forandringer, men som jeg ikke kan tillægge